

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.), šte. 268

Maribor, petek 23. novembra 1928

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejeman v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 19
Oglasni po tarif
Oglase sprejema tudi oglasni oddelak »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Blagodati nettunskih konvencij

Ko so današnji režimovci pred meseci pripravljali sprejetje nettunskih konvencij v narodni skupščini in ko so jih pozneje v krnji skupščini res tudi sprejeli, je bil eden glavnih njihovih argumentov: ne moremo priti do prijateljskih odnošajev z Italijo, dokler konvencij ne ratificiramo, prijateljski odnošaji pa bodo tudi ugodno vplivali na položaj naših sonarodnjakov v Italiji.

Konvencije so ratificirane, in kaj vidimo: o prijateljskih odnošajih je danes govora še manj nego pred ratifikacijo. Dočim pri nas vsak nedolžni vzklik proti Italiji Koroščevi policijski organi zaduše s silo in v krvi, dočim pri nas policija pleni omladinem nedolžne papirnate zastave Trsta, Gorice itd., pa nasprotno v Italiji državne oblasti nemočno vršijo demonstracije proti naši državi, se izobešajo sredi Rima pred očmi najvišjih funkcionarjev države zastave naše Dalmacije in sredi istega Rima se nemočno propagira »nesporno pravo Italije« na Dalmacijo.

Rimski list »Volontà d'Italia«, službeni organ zveze italijanskih dobrovoljcev, je pisal nedavno o odnošajih napram Jugoslaviji med drugim sledeče:

»Izkazali smo Hrvatom simpatije, niti za hip pa nismo besede simpatij ločili od druge besede, ki pomeni nesporno pravo Italije na Dalmacijo.« In dalje:

»Naj vedo v državi SHS, da obstoji falanga smelih, ki je pripravljena odgovoriti na vse žalitve in blaznosti s trdovratnostjo apostolov. Da je naša akcija imela efekt, dokazuje interpelecija bojazljivega Joce Jovanovića, v kateri zahteva pojasnil radi našega članka »Carstvo orlov in carstvo razbojnikov«, v kateri se Jovanović skandalizira, da smo Jugoslovane ime novali razbojnike in da smo jih primerjali s senegalskimi tolpmi.« In še:

»Dalmatinske zastave, ki so plapolale pred rimskim prebivalstvom, pomenijo svobodo in vstajenje ne le za mučeniško Dalmacijo, ampak za vse kraje in plemena, ki jih tišči Srbija. Stvar italijanske Dalmacije je sveta kakor stvar Makedonije, ker obstoja samo ena pravica...«

Tako pišejo in delajo v Italiji v dobi »tesnega prijateljstva« na podlagi nettunskih konvencij. In nihče se pri nas ne gane. Da bi kak naš list napisal samo polovico takih grdobij o Italiji, koliko bi že bilo v Beogradu intervencij s strani italijanskega poslanika, in naši režimovci bi drveli na nos na vrat in dajal užaljeni italijanski duši zadoščeno. Blagodati nettunskih konvencij se kažejo v dejstvu, da smo mi navadni hlapci Italije.

Blagodati konvencij pa občutijo na drugi strani naši sonarodnjaki v Italiji: vse, kar je zavedno, je moralo izginiti. Zatrli so vse časopise, »Edinost«, »Goriško Stražo« itd. Na podlagi izjav podkupljenih prič obsojajo naše tamošnje slovenske in hrvatske prvake v ječe in jih tako ubijajo. Sedaj so uvedli nove progone, nova nasilja proti urednikom in izdajateljem zatrtih listov: naprtli so jim veleizdajstvo, jih zaprli in nedvomno je, da bo na podlagi izpovedb podkupljenih propalic sledila še obsodba.

Angleški kralj resno zbolel

ZDRAVSTVENO STANJE ANGLEŠKEGA KRALJA JE RESNEJŠE, KAKOR SE JE PRVOTNO DOMNEVALO.

LONDON, 23. novembra. Angleški kralj Jurij je zbolel in je njegovo zdravstveno stanje vsekakor resnejše, kakor pa je posneti iz uradnih bulletinov. V poučenih krogih zatrjujejo, da je bila namreč že sinoči odposlana

prestolonasledniku, princu waleškemu, ki se mudi sedaj v Afriki, brzojavka s pozivom, da naj se nemudoma vrne domov, ker je njegov oče resno zbolel.

Maniu za svobodne volitve

RUMUNSKI MINISTRSKI PREDSEDNİK O PROGRAMU SVOJE VLADE. — ZUNANJA POLITIKA NEIZPREMENJENA.

BUKAREŠTA, 23. nov. Ministrski predsednik Maniu je sprejel sinoči zastopnike inozemskega tiska in jim v svoji izjavi naglašal, da je regentski svet s tem, da je izročil vlado narodni krpečki stranki, izpolnil vročo željo naroda. Maniu se je zahvalil ino zemskemu tisku za izkazano zaupanje njegovi vladi ter je pripomnil, da bo z vsemi sredstvi delal na to, da

se zajamčijo dejanski svobodne volitve. Tiskovna in zborovalna svoboda je že zajamčena. Program vlade obsega sicer v glavnem zaščito agrarnih interesentov, vendar pa vlada ne bo zanemarjala tudi produkcije ostalih gospodarskih krogov. Zunanja politika vlade pa ostane neizpremenjena.

Povratek Davidovića v Beograd

BEograd, 23. nov. Davi se je vrnil iz Južne Srbije vodja demokratov Ljuba Davidović in imel takoj s svojimi ožjimi prijatelji daljšo konferenco. Dopoldne so bili sprejeti na dvoru ministrski predsednik dr. Korošec ter ministri dr. Barič, Popović in dr. Cvetković. V narodni skupščini je zasedal samo odbor za prošnje in pritožbe.

Državna razredna loterija

BEograd, 23. nov. Pri današnjem zrebanju državne razredne loterije so bili izžrebani sledeči dobitki: 20.000 Din št. 59.578; 10.000 Din 55.173, 4 tisoč Din št. 6.353, 71.769, 84.269 in 96.830.

Atentat v Sofiji

SOFIJA, 23. novembra. Na bivšega policijskega šefa za časa kabineta Malinova, Nauma Peleva, je bil v sredo zvečer izvršen atentat. Z več strelji zadet se je zgrudil takoj nezavesten na tla in kasneje umrl v bolnici. Pelevu je hotel priskočiti na pomoč njegov sluga, ki pa so ga atentatorji istakotko ubili, nakar so pobegnili. Domneva se, da gre za maščevanje makedonstvujaščih.

Razbojniški napad na bančne sluge

PARIZ, 23. novembra. Trije sluge Kreditne banke v Marseillu so dvignili pri podružnici Francoske banke 380.000 frankov. Ko so se z denarjem po neki stranski ulici vračali v svojo banko, so se jim nenadoma postavili nasproti trije moški samokresi v rokahu in zahtevali od njih, da jim takoj izroče ves denar. Dva sta se kratkotalo res pustila oropati denarja, tre-

tji pa se je skušal braniti. Potegnil je iz žepa samokres, toda razbojnik so bili hitrejši in so ga z več strelji ubili, nakar so se bliskoma odpeljali z avtom, ki je čakal nanje v bližnji ulici. Malo kasneje je policija našla avto v nekem predmestju, kjer so ga razbojnik ostavili kratkotalo na cesti, ukradli potem neki drug avto in se odpeljali z njim v Aix. V bližini avignona pa so orožniki končno ustavili avto in vse tri razbojnike aretirali.

Stavke na Hrvaškem

OROSLAVJE, 23. nov. V predilnicah veleindustrijalca Milana Prpića je nastala radi spora med delavci in predelavci stavka, katere se udeležuje nad 1400 delavcev.

ZAGREB, 23. nov. Davi, od 8. do 11. dop. je trajala v skladišču na glavnem kolodvoru triurna protestna stavka, ker je železniška direkcija zahtevala od delavcev brezplačno čezurno delo.

Strašen doživljaj letalca

PARIZ, 23. nov. Znani francoski letalec Lemoigne je hotel potolči svetovni rekord v višini. Ko je bil že 9200 metrov visoko, se mu je nenadoma pokvaril aparat za kisik. Letalec se je onesvestil, letalo pa je z veliko naglico drvelo na zemljo. V višini 1500 metrov pa je prišel Lemoigne k sreči zopet k zavesti, nakar se mu je še pravočasno posrečilo, da je popravil letalo in končno polagoma in gladko pristal.

Baldwin za sporazum med narodi

GLASGOW, 23. nov. Ministrski predsednik Baldwin je imel sinoči tu zborovanje, na katerem se je bavil s položajem v Evropi. Naglašal je med drugim, da se je mišljenje evrop-

Večje nego je bilo kedajkoli je danes v dobi »prijateljskih odnošajev« na podlagi nettunskih konvencij trpljenje naših rotjakov v Italiji in večje nego kedajkoli je ponižanje naše dr-

žave pred Italijo. »Slovenčeve« solze radi tega pa so izliv skrajne hinavščine, zakaj baš »Slovenec« je bil oni, ki nam je metal peska v oči radi nettunskih konvencij.

skih narodov zadnja leta znatno izpremenilo. Zavest skupnosti, o kateri pred vojno ni bilo sledu, sedaj vedno bolj prodira v široke mase naroda in omogoča tako državnikom politiko sporazuma in medsebojnega zblizanja.

Novice iz Prekmurja

Strašna nesreča. — Dva vloga.

Selo. Dne 15. novembra okoli 11. dopoldne se je v naši prijazni vasi zgodila huda nesreča, koje žrtev je postala 3½letna Elza Balajc iz Sela št. 118. Na travniku, oddaljenem streljaj od domače hiše, sta pasli krave Elzini sestrici Aranka in Irenka. Da bi jima ne bilo mraz, sta si kurill ogenj. Poleg je bila tudi mala Elza. Med tem časom pa so krave zašle na sosednjo njivo, posejano s pšenico in obe sestri sta odšli za njimi, da jih zapodita nazaj. Elza je ostala tako sama pri ognju. Ker se je ognju preveč približala, se ji je vnela obleka, tako da je bil ubogi otrok naenkrat ves v plamenu. Na njegovo vpitje je prihitela z dvorišča, kjer je sekala drva, otrokova mati — očeta slučajno ni bilo doma —, ki je strgala gorečo obleko raz deteta in tako preprečila, da ni popolnoma zgorela. Po vsem telesu močno ožgano hčerko je mati takoj odnesla v Križevce k zdravniku, a pomoč je bila že prepozna. Opekline so bile tako težke, da je ubogi otrok dne 19. t. m. po groznih mukah umrl. Nespazljivo mater so orožniki naznanili sodišču.

Prosenjakovci. Pred tednom dni so vlomili neznan storilci v hišo kajzarja Aleksandra Lakatuša in mu odnesli razna živila in obleke. Tatvine so osumljeni cigani, ki so bili baje v zvezi z Lakatuševo priležnico Terezijo Olaj, ki se je hotela na tak način maščevati nad njim, ker jo je zapodil od sebe.

Turnišče. Pri nas je bilo v noči od 6. na 7. novembra vlomljeno pri posestniku Jožefu Rajhu. Vlomilci so mu pokradli mnogo perila, obleke in živil v precejšnji vrednosti. Orožnikom se je posrečilo tatove izslediti. So to cigani Ignac in Štefan Horvat ter Franc Cener, vsi iz Vančevasi. Cigani so bili aretirani in predani v zapor okrajnega sodišča v Dolnji Lenjavi. Huda šiba in nadloga so ti cigani za naše Prekmurce.

Zopet poskus samomora.

Zdi se, da hođi med obupanimi dušami nevidni demon z vrvjo. Zlasti med železničarji, katere davi usoda materijelne bede. Sinoči okrog polnoči se je v kuhinji svojega stanovanja na Tržaški cesti obesil z vrvjo od spodnjih hlač 55letni železničar Ivan J e r e b i č. Pozvanemu rešilnemu oddelku se je posrečilo, spraviti obupanega družinskega očeta spet k življenju. Odpremili so ga v bolnico. Vzrok poskušane samomora so težke materijelne skrbi. Nesrečni mož je šel zvečer s svojo soprogo na Tezno, odkoder sta se vrnila okrog 23. ure. Žena se je odpravljala k počitku, mož je pa odšel v kuhinjo. Ker se je ženi čudno zdelo, da hodi ob tako pozni uri v kuhinjo, je stopila za njim in našla ga je obešenega. Prišla in rešila ga je v zadnjem hipu, sosed g. Pečnik pa je tekel po rešilni oddelek.

Desetletnica razorožitve „Zelene garde“ v Mariboru

GARDA, KI JE NASTALA IZ TRME NEMŠKIH MESTNIH OČETOV. — KONEC VSEH NAD NA UPORE.

Danes pred desetimi leti ob štirih zjutraj je bila v Mariboru razorožena t. zv. nemška zelena garda. Prvi začetek te garde izhaja iz važne tajne seje mariborskega občinskega sveta, ki se je vršila dne 1. novembra popoldne po zgodovinskih dogodkih v meljski vojašnici, kjer je general Maister ustanovil svojo vojsko ter napovedal zbranim nemškimi častnikom, da se mu morajo pokoriti.

Tajni občinski seji je prisostvoval nemško-nacionalni državni poslanec Wastian, ki je je prispel isti dan iz Gradca ter je bil ves presenečen radi dogodkov, ki so se odigrali tekom dopoldneva. Seja se je bavila v prvi vrsti z vprašanjem prehrane in so morali nemški zastopniki ugoditi vsem zahtevam Narodnega sveta. Ustanovil se je poseben gospodarski svet za Maribor in so imeli v tem svetu Nemci 16, socialisti 4, Slovenci pa 2 glasa.

Kot druga važna zadeva se je obravnavalo vprašanje varnosti ob velikanskem navalu vojaštva, ki je vrelo z vseh front. Poslanec Wastian je pripovedoval, da se bo po njegovem predpovedovanju Maribor priključil vojaškemu območju nemško-avstrijske države. Naznanil je tudi, da je za Maribor pripravljen en madžarski polk, ki naj bi vršil varnostno službo. Člani Narodnega sveta so bili odločno proti vsem tem nakanam, zlasti pa proti temu, da bi bil Maribor garnizija madžarskega polka. Nemci se niso mogli odkrito upreti slovenskemu štališču ter so kot nekak kompromis predlagali, naj se iz mariborskega vojaštva nemške narodnosti ustanovi nekaka mestna garda ali obramba.

Ta garda pa je bila gotovo že popolnoma pripravljena, kajti ko je sedem dni pozneje občinski odbor zopet razpravljal o tem vprašanju in je bil nekako ob dvanajstih podpisanih dogovor radi ustanovitve garde, katero so nazvali »zeleno«, je ta garda ob treh popoldne v treh kompletih bataljonih že stala formirana pri dravski vojašnici. Vdolenji so bili polnoštevilno oficirji in podoficirji in določeno je bilo že tudi vse glede nastanitve. Glavni stan garde je bil nekdanji »Kreuz-

hof«, najvažnejši postojanki pa sta bili ena v dravski vojašnici, druga pa na Pobrežju. Poveljstvo generala Maistra je pristalo na osnovevanje zelene garde le pod pogojem, da bo občinski odbor prevzel vso gmotno skrb za svojo gardo. Vojski garde so dobivali po pet, oficirji pa po deset kron na dan in vso prehrano. Garda je zasedla svoja mesta, razpostavila svoje straže, videlo pa se je že od začetka, da se v njej zbirajo precej delamrjni in nevarni elementi.

Ker je bil med tem že osnovan z najboljšim uspehom mariborski pešpolk, je bilo treba skrbeti, da se garda prej ko prej in čim mirneje likvidira. Nemški občinski očetje so pa z vso trdovratnostjo vztrajali pri svoji zeleni gardi in če se je kedaj sprožilo vprašanje njenega razpusta, češ, da je odveč, so vedno kakor z groznojo prišli na dan z madžarskim polkom, ki je bil pripravljen za Maribor.

Mariborski Narodni svet se je ponovno pismeno obrnil do deželne vlade v Ljubljani, da bi izdala povelje za razorožitev zelene garde. Tega povelja pa ni bilo od nikoder in je končno g. dr. Leskovar kot pooblaščenec mariborskega Narodnega sveta dne 22. odpotoval v Ljubljano, da izposluje razorožitveno povelje. To povelje je bilo tudi izdano, a bi se ne bilo moglo še tako hitro izvršiti, če bi ne bil general Maister s svojim vojaštvom že davno prej poskrbel vse za izvedbo razorožitve. Kakor hitro je prispelo v Maribor razorožitveno povelje, se je razorožitev tudi gladko izvršila.

Razorožene so bile hkrati vse postojanke in je bil izveden ves načrt tako eksaktno, da na odpor ni bilo niti misliti. Streljalo se je edino le blizu dravske vojašnice in tu je bila na strani upornih gardistov ena smrtna žrtev.

Ko so se razoroženi nemški gardisti razgubili, so morali tudi trmasti nemški mestni očetje priznati, da je vsak odpor proti vojaški sili, katero je organiziral general Maister, nemogoč. Nikdar več niso govorili o madžarskem polku, za razpuščeno gardo so pa plačevali težke račune.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Petek, 23. novembra. Zaprt.

Sobota, 26. novembra ob 20. uri: »Oblaki«. Ab. B. Kuponi.

Nedelja 25. novembra ob 15. uri »Oblaki«. Znižane cene. Kuponi. — Ob 20. uri »On in njegova sestra«. — Kuponi.

Zbirka zakonov za upravno službo

Dr. Otmar Pirkmajer, načelnik ministrstva notranjih del v Beogradu, je začel prirejati zakone za upravno službo, sistematično urejene in obrazložene, v svrhu naglega, pravnopravnega in zakonitega uradovanja. Danes povzročajo občinskim upravam in drugim uradom upravno uradovanje nebroj težav, ker je v danih razmerah z razpoložljivimi pripomočki skoro nemogoče ločiti veljavne zakone in uredbe od zastarelih, še manj pa poznati različne dodatne določbe in naredbe, katere narekujejo prepogosto naši nedostatni novejši zakoni. Zato smo prepričani, da bodo neposredno interesirani krogi z zadovoljstvom pozdravili namero prireditelja ter omogočili njeno uresničenje.

Sedaj je izšel prvi zvezek Zbirke zakonov za upravno službo in sicer **Zakon o posesti in nošenju orožja, pravilnik k temu zakonu, pravilnik o proizvajanju in prodaji orožja in streliva ter zakon o zaščiti varnosti in reda v državi.**

Posamezni člani zakona so dobili po piscu, ki je na ustvarjanju zakona

sam sodeloval ter imel priliko v podrobnostih spoznati voljo zakonodavca, obširna pojasnila, tako da bo ostalo pri praktični uporabi zakona glede njegovih določb le malo dvomov ali nejasnosti. Ta komentar ima svojo neprecenljivo vrednost v tem, da bo omogočil enakomerno uporabo zakonikih določb na praktične slučaje in to v duhu zakona samega ter bo na ta način preprečeval samovoljo posameznih organov, njim samim pa pomagala iz marsikake zadrege, dajajoč jim jasna navodila in točna pojasnila.

Nabavo te knjige pripravljamo zlasti organom političnih oblastev in občinam, sodnikom, odvetnikom, vsem organom javne varnosti in drugim interesentom. Drugi zvezek, ki v kratkem izide, bo obsegal zakon o državljanstvu, tozadeven pravilnik in komentar. Zbirka se naroča pri Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova cesta 13. Cena v platno vezani knjigi Din 65, poština Din 2.

Društvo hišnih posestnikov za Maribor in okolico

vabi hišne posestnike, da se natančno in točno odzovejo vabilu davčnega okrajnega oblastva v Mariboru ter se radi novega popisa hiš v smislu novega davčnega zakona zglašijo točno ob določenem času pri omenjenem oblastvu, ker je v interesu hišnih lastnikov, da se popis izvrši pravilno in pravočasno. Vsak posestnik dobi tozadevno vabilo dostavljeno po pošti. Na hrbtu vabila je opozorilo, o čem bo treba oblastvu dati podrobne informacije.

Mariborski in dnevni drobiž

Naša vojska proslavlja 10letnico slovenskega Maribora

Našemu meščanstvu je znano, da praznuje mariborski 45. pešpolk vsako leto svojo slavo na dan 23. novembra, to je na dan, ko je bila leta 1918. razorožena mariborska zelena garda, ki je imela nalogo ohraniti naše mesto nemški Avstriji. Danes, ko se je povrnil deseti ta velevažen zgodovinski dan za Maribor, je proslava v vojašnici naše vrle pešadije tem iskrenejša in lepša. Akoravno bo praznoval dne 1. decembra ves naš narod osvoboditev Maribora pod vodstvom našega narodnega junaka gen. Maistra, je prišlo tudi danes dopoldne mnogo civilnega občinstva v meljsko vojašnico kralja Aleksandra ter se z našo vojsko vred veselilo desete obletnice velikega dne.

Na dvorišču zunaj in znotraj okrašene vojašnice je bil postavljen bataljon vojakov s svojimi poveljniki. Med njim in oficirskim zborom ter zastopniki civilnih oblastev in občinstvom so bili improvizirani trije oltarji, pri katerih so opravili verske obrede vojaški svečeniki: za pravoslavne g. prota Trbojevič, za katolike g. Zavadlal in za muslimane imam g. Medmed Ahmetašević. Za tem je spre govoril vojski poveljnik 45. pešpolka g. polkovnik Čedomir Stanojlovič nekaj o velikem pomenu energičnega nastopa generala Maistra in njegovih mož, ki so pred desetimi leti za vedno odločili Mariboru jugoslovensko usodo. Vsi navzoči so zaklicali trikratni živijo vrhovnemu poveljniku naše vojske, kralju Aleksandru, narkar je vojaška godba zaigrala državno himno.

Oficirski zbor in povabljeni gostje so stopili nato v lepo ozaljšano dvorano na zakusko. Med mnogim civilnim občinstvom so bili tudi: mariborski škof dr. Karlin, veliki župan dr. Schaubach, predsednik oblastnega odbora dr. Leskovar, mariborski župan dr. Juvan in podžupan dr. Lipold, narodni poslanec dr. Pivko, ga. Maistrova in zastopniki drugih uradov, društev in korporacij. Tu je povzel besedo škof dr. Karlin in se v imenu naroda iskreno zahvalil predstavniku vojske generalu Spasiću za vsa junaška dejanja nekdanjih čuvarjev naše domovine izražajoč prepričanje, da smemo mirno zaupati tudi današnji naši oboroženi sili. General Spasić je v lepih besedah naglasil, da je v naši državi vojska in narod neločljiva enota. Živahnemu pritrjevanju obeh govorov je sledilo prijateljsko kramljanje občinstva s častniki.

Popoldne je na dvorišču vojašnice vojaška veselica z običajnimi zabavnimi točkami. —

Simfonični koncert praške akadem. filharmonije v Mariboru.

V nedeljo, dne 25. t. m. nastopi v Mariboru na simfoničnem koncertu praška Studentska filharmonija. Iz zgodovine te umetniške korporacije naj navedemo sledeče: Že pred svetovno vojno je obstojal v Pragi akademski simfonični orkester, kojega glavna naloga je bila, gojiti med akademiki in konservatoristi orkestralno glasbo. Svetovna vojna je to idealno delo pretrgala, a leta 1923. se je zopet sestavil orkester pod naslovom »Akademski Filharmonija«, kateri se je postavil na čelo genijalni češki dirigent L. W. Čelanski. Prvi svoj koncert so priredili 12. decembra v Smetanovi dvorani ob splošnem navdušenju številne publike. Za tem koncertom je prevzel vodstvo Filharmonije ing. Otokar Kozel, ki dirigira tudi njen simfonični koncert v Mariboru.

Nezgodna na cesti.

Na Frankopanovi cesti je včeraj popoldne neki motociklist povozil mestnega pometarja Filipa Rešarja ter mu prizadel poškodbe po hrbtu in nogah. Voznik se izgovarja, da ga Rešar ni slišal in da se ni izognil.

Smrtna kosa.

Bivšega ravnatelja in glavnega urednika tržaške »Edinosti«, g. Maksa Čotiča, je zadela težka nesreča. Danes zjutraj je namreč po kratki boleznini v 30. letu starosti preminula njegova hčerka, gdč. Cirila Čotič, sestra gospe Milene, soproge prokurista Ljubljanske kreditne banke v Mariboru, g. Ant. Lavrenčiča. Pogreb se bo vršil v nedeljo ob 15. uri iz mrtvašnice mestnega pokopališča na Pobrežju. Blag ji spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

Za prenočišča praških akademikov.

Na poziv JČlige za zasebna prenočišča članom »Akademske Filharmonije«, ki prispejo v nedeljo v Maribor in za katere ni mogoče dobiti dovolj prenočišč po hotelih, se je doslej prijavil JČligi samo neki mlad profesor (značilno za idealizem današnje dobe), dalje trgovski gremij ter dve mariborski češki družini. JČliga še vseeno upa, da je Maribor ne pusti na cedilu.

Premeščenja na pošti.

Premeščeni so naslednji uradniki oz. uradnice iz Ljubljane v mariborsko oblast: V. Šenk in Al. Volkar v Maribor; Karla Kuralt v Konjice; Iv. Tratnik, Marta Kitzler in E. Uršič v Celje; Ana Hudalet v Rogasško Slatino; V. Timinsky in Katica Habjan v Čakovec; Ida Tavčar v Gornji grad; Albina Sotelšek v Maribor.

Podružnica Narodno-strokovne zveze za mesto Maribor

vabi vse odbornike k seji, ki bo v nedeljo, dne 25. t. m. ob 10. dop. v pred-sobi tajništva SDS, Cankarjeva ul. 1.

V nedeljo popoldne

ob 11.52 se že pripeljejo češki akademiki filharmoniki iz Ljubljane in ne šele ob 15., kot je bilo prvotno javljeno.

Nalezljive bolezni.

Dočim so zadnje čase beležili tedenski izkazi mestnega fizikata po kakih 5, največ 10 slučajev nalezljivih bolezni, jih beleži zadnji — 34 in sicer 31 slučajev ošpic, davice 2, šen 1 slučaj. Umrli ni nihče. Ošpice se širijo v prvi vrsti po delavskih stanovanjih, kjer je dosti otrok v tesnih in nezdru-vih prostorih.

Mariborskim akademikom.

Vsem visokošolcem, ki bivajo te dni v Mariboru, še posebej sporoča JČliga: Praška akademska filharmonija prispe v Maribor v nedeljo že ob 11.52 z osebnim vlakom. Mariborski akademiki naj se udeležijo sprejema na kolodvoru in naj bodo tudi sicer na uslugo svojim tovarišem iz Prage. Zlasti pa naj agitirajo za čim lepši obisk koncerta.

Prosjachenje iz Mezopotamije.

Poslednji čas so zopet prifisnili mariborske kljuge razni potrebni in nepotrebni prosilci iz vseh vetrov. Prevladujejo moški in ženski samostani. Doslej pa so prosjачili po Mariboru razen domačih le bosanski samostani. Te dni pa sta se pojavila že kar dva duhovnika iz — Mezopotamije, ki sta s pismenim slovenskim in francoskim priporočilom škofov prosila za tamošnje samostanske reveže. Višje menda že ni mogoče preizkušati potrebljivosti Mariborčanov.

Požar v Kamniškem jarku.

Nekaj minut po polnoči je pridrvel iz Kamnice kolesarski sel in javil požarni brambi, da je v Kamniškem jarku nastal požar. Gorelo je gospodarsko poslopje, svinjski hlev in del škednja, last g. Josipa Felberja, lesnega trgovca v Mariboru. S pomočjo kamniških gasilcev je bil ogenj kmalu lokaliziran in pozneje udušen. Zgoreli so deli svinjskega hleva in strešno tramovje, dočim so vse drugo, razun večje količine sena in slame — rešili. Škoda znaša 4000 do 5000 dinarjev. Domnevajo, da je bil ogenj iz maščevalnosti podtaknjen. — Ob tej priliki moramo poudariti, da je pač skrajni čas, da se realizira desetletna obljuba napeljave telefonske zveze s Kamnico. Merodajni krogi se naj zganejo.

Koliko Slovencev je prišlo ob preseljevanju narodov v Evropo

Vprašanje, kako se je odigrala naselitev sedanjih evropskih narodov v njihovi današnji domovini, je zavito v črno temo, katere nikdar ne bo mogoče razsvetliti. Mnogi resni znanstveniki menijo celo, da preseljevanja v smislu naših šolskih knjig sploh nikdar ni bilo. Toda pustimo razmotrivanja o tem večno spornem vprašanju in računajmo z dejstvom, da smo mi Slovenci s svojimi slovanskimi brati in germanskimi ter drugimi sosedi prišli v današnje kraje šele nekaj stoletij po Kristovem rojstvu!

Ko smo priznali to trditev, se nam nehote postavlja vprašanje: koliko duš so štele one skupine, ki so tedaj zapustile svojo prvotno domovino in si šle iskat nove? Marsikdo si pod besedama »preseljevanje narodov« predstavlja ogromne, milijone in milijone broječe procesije zaraščenih bojevnikov, v živalske kože zavitih žensk, otrok in starčkov. Tako predstavljanje je pa docela napačno. Oni narodi, ki so se takrat priklatili v Evropo, niso vsaj prve čase bili prav nič podobni današnjim mogočnim milijonskim narodom. Po svojem številu, katerega seveda ne vemo, lahko pa o njem sklepamo iz raznih okoliščin, so bili tedanji narodi dokaj neznamiti. Nekateri so štel komaj po nekaj tisoč duš. Madžarov n. pr. je bilo ob prihodu med Donavo in Tiso baje samo okrog deset tisoč.

Ko pa preiščujemo o številu drugih narodov ob njihovem prihodu v Evropo, se nam rodi tudi vprašanje: koliko je neki moglo biti nas Slovencev? Na to vprašanje najdemo v znanosti samo en odgovor, trditev namreč, da so bile naše dežele po našem prihodu silno redko poseljene. Iz te trditve se dá torej sklepati, da naših tedanjih pradedov ni moglo biti baš veliko. Da istega sklepa nas pa vodi tudi trditev zgodovinarjev, da so prišli naši prvi pradedi v današnje kraje v družbi z Obri in nekateri menijo celo, da so bili le njihovi služabniki in sužnji. Če je to res, potem je drugi dokaz, da jih ni moglo biti kdo ve koliko. Verjetno je, da jih je bilo okrog deset tisoč, morda pa tudi manj ali nekoliko več.

Vprašanje pa nastane sedaj, kako smo se množili v teku teh 1400 let, kajti približno toliko časa je minulo od naše naselitve v sedanji domovini do danes? To vprašanje je zelo zanimivo, ker nam odkriva silovito tragedijo, ki je zadela naše pleme v novi domovini v teh dolgih stoletjih. No beden od čitateljev si gotovo še ni stavil vprašanja, koliko ljudi bi lahko nastalo v tej dobi iz enega para, ako bi se množil vsaj s podvojitvijo vsakih sto let, kar bi značilo prirastek 10 ljudi na 1000 in na leto. Taka množitev bi značila po današnjih pojmlj zelo slabo plodovitost; vzemimo jo pa le za podlago pri našem računanju! V teh 1400 letih bi naraslo potomstvo onih dveh »prvih« staršev na lepo množico 32.768 duš.

Še danes so na svetu narodi, ki imajo letnega prirastka po 30 na tisoč oseb; takih s prirastkom po 20 je pa veliko in k njim spadamo skoro tudi mi južni Slovani, gotovo pa Bolgari. **Narod s tako plodovitostjo se po dvoji že v petdesetih letih.** Narod z deset porodi na tisoč je torej narod s podnormalno plodovitostjo, ker se podvoji šele v sto letih. Vzemimo pa, da so bili naši predniki tak neplodovit narod (kar pa v resnici nikdar niso bili) in računajmo! Ko bi bilo prišlo pred 1400 leti v Slovenijo le 1000 naših pradedov, in bi se bili torej množili z 10 na tisoč, **bi morali biti danes nas Slovencev že najmanj 16,384.000!** Ko bi pa bilo prišlo takrat v slovenske dežele deset tisoč pradedov, bi moral šteti sedaj naš narod že **ogromno število 163,840.000 duš!** Današnje število v domovini naseljenih Slovencev dosega pa komaj približno 1 milijon 638 tisoč, torej število, ki bi odgovarjalo komaj sto pradedom ob naselitvi pred 1400 leti.

Koliko Slovencev je torej prišlo takrat v današnjo Slovenijo? Gotovo je, da jih ni prišlo niti samo sto niti samo tisoč. Resnično število **bo gotovo dosegalo ali pa mogoče celo presega množico deset tisoč duš.** In tu se nam nehote postavlja drugo vprašanje: Kam je izginila ogromna večina njihovih potomcev, odnosno: zakaj so le tako počasi napredovali? Odgovor na ti dve vprašanji ni težak, ker izbrali so si bili najneugodnejšo med vsemi evropskimi pokrajinami. Na križišču vzhoda in zapada, severa in juga, so se nahajali v borbi nešteti bližnjih in daljnih narodov stoletja in stoletja pod ogromnim valjarjem bojnih pohodov in viher. Postali so mučeniki svoje pozicije, plen Langobardov in poznejših Furlanov ter Italijanov, Frankov in Nemcev, Obrov in Avarov, Madžarov in Turkov! Po mnogih bitkah v prvih stoletjih so ostale včasih cele pokrajine brez prebivalcev: desetisoči, da, stotisoči Slovencev so našli smrt pod meči in sulicami Frankov, Obrov, Langobardov in drugih napadalcev. Toda naš narod ni izgubljal samo svojih sinov, izgubljal je s tem tudi svojo zemljo! Od prvotnega svojega ozemlja, na katerem se je naselil, je izgubil do svetovne vojne vse dežele med Donavo in Muro, izgubil je ves svoj del Solnograške in Tirolske ter nad polovico Koroške in skoro vso Panonijo. Vsega tega je bil kriv »tuj meč«!

Nič manj kakor vsled bojev, je pa izgubil naš narod tudi vsled potujčevanja svojih obmejnih bratov, in verjetno je, da je število teh izgub še mnogo, mnogo večje kakor število dejanskih izgub vsled smrti v bojih in napadih sosedov. — Stotisoči, da, milijoni onih, ki bi morali biti pri normalnem razvoju danes Slovenci, so vsled potujčevanja v dolgih stoletjih Nemci, Madžari, Furlani, Italijani in tudi Hrvati! Za časa bojev s Franki, so n. pr. desetisoči Slovencev bežali preko Kolpe in Sotle ter se tudi pozneje niso več vrnili. Vsi ti so sčasoma postali naši bratje — Hrvati. Verjetno je pa tudi, da so sploh vsi kajkavski Hrvati potomci teh pribežnikov.

Naš narod, ki bi moral šteti danes najmanj 16 do 20 milijonov, šteje z vsemi onimi po vsem svetu razkropljenimi sinovi komaj dva milijona; pa še ti, kolikor nas je, smo razkosani med štiri države, med našo slovensko-hrvatsko-srbsko, Italijo, Avstrijo in Madžarsko.

Taka je bila naša usoda! Take tragedije, kakor smo jo preživeli Slovenci od svoje naselitve v naših krajih do danes, ni doživelo razen Lužiških Srbov in nekaterih narodov na severozapadu Evrope, nobeno drugo evropsko pleme. Madžari, katerih je prišlo v Evropo kvečjemu toliko kot nas in ki so prišli razen tega na Ogrsko še veliko, veliko za nami, je danes 10 milijonov, nas pa je v dolgih 1400 letih nastalo komaj — 2 milijona! Ostali pa smo tudi kljub vsemu temu in — bomo ostali!

Zanimiv lov na dunajskih ulicah

Dunaj je obogatel za nenavadno senzacijo. Pred dnevi je neki dunajski delavec skočil iz kopaljšča in bežal pred detektiv, ki so ga zasledovali, v samih spodnjih hlačah. Lovu so se pridružili tudi pasanti, katerim je skoro goli delavec kričal, da jih postrelli, ako se ga dotaknejo, čeprav je bil v Adamovem kostimu popolnoma nenevaren. Vendar so se Dunajčani razbežali pred njim, končno pa so ga obkolili stražniki in aretirali. Na policiji se je zadeva razjasnila. Delavec je bil že delj časa zasledovan tip. V kopaljšču pa ga je nenadoma presenetil detektiv in ni bilo drugega izhoda, kakor pobegniti, četudi v samih spodnjih hlačah.

Sport

Maribor: Gradec

Za graško tekmo je torej definitivno določena postava naše mestne reprezentance. Pelko je rutiniran in dober vratar. Wagner in Koren sta sigurna branilca, žal da mora Unterreiter na mesto Kirbiša, ki tokrat ne more v inozemstvo. Hreščak in Prevo sta zanesljiva krilca, ki v sposobnostih lahko tekmujeta z ostalimi in izbira ni mogla biti boljša. V napadu nastopijo: Bertonec, Paulin, Tergletz, Wenko, Pollak. Odsotnost Hreščaka II. bo sicer občutna, toda odgovorno mesto vodje napada se lahko brez nadaljnega poveri Tergletzu. Bertonec in Paulin sta dobro vigrana. Ravno tako Tergletz in Wenko. Kakor pa doznavamo, Wenko ne bo mogel v Gradec in ga bo nadomestil Neža, ki je sicer eden izmed najmlajših, toda dovolj sposobnih. Kolikor mu manjka na rutini, toliko bo zalegla požrtvovalnost. Vsekakor smo uverjeni, da bo moštvo častno zastopalo v Gradcu sport našega mesta.

Moštvo graške reprezentance, ki nastopi proti Mariboru, je gotovo nevarnejše kot je bilo ono spomladi. Za Gradec nastopajo: Helferich (St.), Krisper (St.), Matejka (GAK), Seidler (St.), K. Doler (St.), Fasching (GAK), J. Burstin (Hak.), Lube (Sp. K.), Schuh (St.), K. Allmer (Sp. K.), Stanek (Sp. K.). Enajstorica ne zaostaja mnogo za ono, ki se bo pomerila z zagrebško. Torej bo nedeljska tekma tudi merilo med kvaliteto zagrebškega in domačega sporta.

Zagreb je nominiral najmočnejšo postavo in se nadeja, da bo tokrat nadvladal Gradčane, ki so doslej še vedno odšli iz Zagreba zmagoviti. Nedeljska tekma bo dobra šola in dobra preizkušnja naših favoritov, ki bodo spomladi nastopali tudi proti ljubljanski in celo zagrebški reprezentanci.

MOLNP službeno.

Reprezentanca Maribora nastopi v nedeljo, 25. t. m. proti graški v postavi: Pelko; Wagner, Koren; Prevo, Unterreiter, Hreščak; Bertonec, Paulin, Tergletz, Wenko, Pollak, rezerva Neža. Moštvo odpotuje v nedeljo ob 6.35 pod vodstvom g. Nerata. Igralci morajo skrbeti, da bodo imeli vso opremo v najlepšem redu, zlasti morajo paziti na čevlje. Drese da I. S. S. K. Maribor. Prevzame jih Neža za vse igralce. Za črne hlačke in ostalo pa ima skrbeti vsak igralec sam.

Sodniška sekcija (službeno).

Nedeljske tekme rezerv za prvenstvo okrožja sodijo: g. Vesnaver Maribor—Rapid, g. Bizjak Svoboda—Železničar.

Sportni »Zdravo!«

Znano je, da naš sportni pozdrav, ki se ga imajo posluževati vsi jugoslovenski klubi, ni bil po godu nekaterim članom celjskih Atletikov, ki so na vsak način hoteli vztrajati pri svojem »Hip-hip-hura!« Niti denarne kazni, naložene po podzvezi, jih niso izmoдрile. Celu na nogometno zvezo so pritirali sedaj vso zadevo. Na poslednji seji je pa izdal JNS samo ob sebi umevno odločbo: »... se sklene, da ima brezpogojno tudi imenovani klub (celjski Atletiki) v bodoče pozdravljati »Zdravo!«, kakor se pozdravljajo vsi klubi na teritoriji JNS.«

Drobiž.

Po štirih letih sta se v sredo zopet sestali nogometni reprezentanci Dunaja in Berlina v prestolici Nemčije. Pred 50.000 gledalci so zmagali Avstrijci v razmerju 4 : 1 (2 : 0). Blizu 10.000 gledalcev ni moglo v stadion, ki ga je policija radi prenapoljenosti zaprla. Berlinska zveza ima blizu milijon dinarjev prejemka. — Za mednarodni smučarski meeting, ki se bo vršil to zimo od 5. do 10. februarja v poljskem kopaljšču Zakopane v Tatri, je doslej že 16 držav prijavljenih, med njimi tudi Jugoslavija.

Občni zbor hazenske zveze

Jugoslavije se bo vršil v soboto, dne 24. t. m. ob 20. v Ljubljani. Lokal bo javljen jutri.

Termini zimsko-sportnih prireditev na Pohorju I. 1929.

6. januarja: Sankaška tekma I. S. S. K. Maribora za prvenstvo Pohorja od Ruške kočje do Ruš.

27. januarja: Smuška tekma JZSS za državno prvenstvo.

2. februarja: Tekmovanje v skokih za članstvo I. S. S. K. Maribora, za naslov klubovega prvaka (Klopni vrh).

10. februarja: Smuška tekma I. S. S. K. Maribora za prvenstvo Pohorja.

Navedeni termini so oficijelni termini, ki jih je doslej odobril JZSS; računati pa je, da bo imela tudi zimsko-sportna sekcija SPD kako prireditve.

Dolgovi mlade avijatičarke

Izjava sira Jamesa Heatha, londonskega milijonarja, ki so jo objavili dnevnik, je vzbudila v višjih krogih veliko senzacijo. Bogataš namreč objavlja, da dobiva njegova žena dovolj sredstev za udobno življenje, radi česar odklanja plačevanje dolgov, ki bi jih ona napravila brez njegove vednosti. Lady Heath je znana avijatičarka, ki je podvzela mnogo drznih poletov v Afriko in druge dežele. Ker se je lady zopet odločila na polet okrog sveta, je njen soprog objavil omenjeno vest, da bi ženi preprečil načrt. Ona je trenutno na turneji v Ameriki in bo prepotovala Kanado in Južno Ameriko. Drzna pilotka leta iz kraja v kraj in dokazuje uporabnost, prednost in udobnost zračnega potovanja. Lady Heath je poročena šele leto dni, toda razmerje do bogatega moža se je kaj hitro ohladilo, kajti sir Heath je star že 76 let, dočim je njegova lady pravzaprav še dekle. Lady je imela afere tudi na čisto zrakoplovskem področju. Dvakrat je trdila, da je dosegla višinski rekord, čeprav v prvem slučaju rekord ni potokla, v drugem slučaju pa ni dosegla višine, ki jo je navedla.

Razbojnik opleni golf-klub

Iz Dublina poročajo o drznem napadu na golf-klub, ki so ga izvršili trije maskirani razbojniki. Ko so člani kluba, po večini dame, sedeli v salonu, pili čaj in kartali, so nenadoma planili v dvorano razbojniki in kričali: »Dvignite roke! Rabimo denarja!« — Izprva so klubaš mislili, da so si mlajši člani dovolili originalno šalo. Toda strel iz revolverja jih je poučil, da imajo opraviti s pravimi tolovaji. Eden izmed razbojnikov je stražil vrata, drugi je plenil dragocenosti prisotnih, tretji pa je po sosednjih sobah iskal blagajno. Neka dama, ki je še vedno mislila, da gre za šalo, je vprašala razbojnika ali imajo res nabite samokrese. Mesto odgovora ji je razbojnik pognal kroglo skozi desno roko. Šele sedaj je nastala grobna tišina. Nato je kolovodja pozval tovariše, da se pripravijo na odhod in izginili so brez sledu.

Koliko velja ženc

Bojevita Američanka Dorothy Dix se v ameriških časopisih pritožuje nad egoizmom moških, ki baje ne znajo preценiti vrednost žena. Na docela ameriški način je preračunala vrednost žene v dolarje in trdi, da bi mož moral plačati, ako bi posel žene opravljala plačana moč, tedensko najmanj 32 dolarjev (1800 Din) in sicer: za kuhanje (30 ur) 10 dolarjev, za pranje (12 ur) 4 dolarje, za šivanje in krpanje (6 ur) 3 dolarje, za pospravljanje (14 ur) 7 dolarjev, za skrb pri otrokih (21 ur) 8 dolarjev; torej 32 dolarjev mu prihrani žena, ne glede na to, da opravlja vsako delo z večjo skrbnostjo. O točnosti navedb so mnega močno deljena. Gospa Dix pozablja, da opravlja žena gospodinske zadeve v lastnem interesu, razen tega pa neporočeni nimajo izdatkov za klobuke, nakit, parfeme, nuder in toa-lete.

Teple Thurston:

Sovražnikova žena

Prvi del.

Mrak v njenih očeh je izginil in nasmeh se je zopet pojavil.

»Vrnimo se zopet k našemu Draperju,« je dejal. »Ali bi se dalo urediti, da se z njim zopet sestanete?«

»To ne bo težko. A kaj naj se potem zgodi?«

Razlagal ji je, da je treba Draperja zopet pridobiti za Irsko.

»Pravi ameriški podjetnik in trgovec ne stori ničesar, če ne vidi vse jasno,« je dejal. »Zbudite zopet njegovo zanimanje, potem pa uredite nekako, da se bom jaz z njim sestal. Predstavite me kot svojega znanca.«

»Že vem, kaj me čaka. Zopet večerja na St. Jamesovi cesti. Dozdeva se mi tudi, kako se bo vse razvijalo. Znano ameriško zanimanje za slavne ljudi gospodu Draperju ne bo dalo miru, dokler ne spozna najbolj znanega angleškega zgodovinarja.«

»In kaj bo dejal Vaš mož, ko mu dodelite ulogo v našem filmu?«

»Sprejel jo bo,« je odgovorila. »Sicer pa itak zgodovino rajši dela, kot pa piše. On stoji vedno zunaj ter gleda v življenje. Tudi mene ogleduje čuteče, nežno, ali vedno iz daljave. — Ali me razumete? Kakor skozi stekleno steno. Nikdar še nisem občutila, da bi me ta pogled grel.«

To je bilo ravno tako, kakor da bi

mu dobesedno naznanila, da je prosta. Svoje življenje je razgrnila pred Maddenom kakor knjigo, da bi čital in spoznal.

Ko sta tako sedela — ona s vprašanjem: »Kaj sem mu povedala?« — on pa v mislih: »Kaj naj to pomeni?« — je tuj glas padel med oba kakor stena:

»Nikdar nisem mislil, da začneta dan tako zgodaj.«

Dvignila je glavo in rekla:

»Vi ste Francis? Dolgo ste se obnavljali, predno ste mi rekli »dobro jutro«. Čudno, ker ste drugače tako zelo vljudni.«

Del efekta, s katerim je računal, je bil uničen. Videla ga je torej že poprej. Nekaj je pa le ostalo: Lepa Jana sedi zgodaj zjutraj z voditeljem irskih republikancev v hotelu.

»Z materjo sem se razgovarjal. Za par dni je v Londonu.«

»Videla sem, kako ste jo poljubili. Ali ima še več tako srčkanih otrok?«

»O, videli ste, kako sem zadostil sinovski dolžnosti! Lepo je bilo, kaj ne?«

»Prisrčno!«

»Tudi meni se zdi, dasiravno sem še zaspan.«

Smejala se je. Smeh je bil zanj, a na njegove stroške. Očitaneje je bilo v njem.

»O, Francis,« je menila. »Kako nežni znate biti! Sedaj Vam pa povem, kar Vas toliko zanima. Saj bi zelo radi vedeli, ali ne?«

»Kaj bi rad vedel?«

Madden je molčal. Opazoval jo je;

zdelo se mu je, da hodi po visoki travi, kjer preži strupena kača.

»Kaj bi rad vedel?« je ponovil Francis.

»Ali vidite,« je dejala, »kako spretno se zna potvarjati. Torej dobro, dragi Francis, ničesar Vam ne povem. Naznanim Vam samo, kje se sled začne. To je bilo ob osmih zjutraj pri rani maši. Sedaj pa lahko hodite za to sledjo po svoji mili volji. Gotovo se boste tudi tokrat lepo obnavljali. Ali Vas vidim zvečer pri Sybilu?«

Ko je zmajal z glavo, mu je ponudila roko v slovo. Darovala mu je tudi nasmeh, da mu olajša odhod. Oba sta zrla za njim, ko se je vrnil k mizi svoje matere.

»Koliko ste razumeli od vsega tega?« je vprašala Maddena.

»Kar se je govorilo, mi je bilo nerazumljivo in ves čas sem mislil o tem, kako morete živeti v takem svetu.«

»Tega sama ne vem!«

»Vidim, kako se bo Draper uklonil, kakor bičje v vetru. Vedno še ne morem prav verjeti, da ste se zavzeli za našo stvar.«

»Zakaj ne?«

Ker ni politična in diplomatska zadeva! Stvar, pri kateri hočete sodelovati, ne bo končala s tem, da bi se z Draperjem razgovarjali v kakem salonu po vseh pravih salonskega življenja. Nimate pojma, kako zelo je vaš svet različen od drugih svetov. Rekel sem Vam že, da pri nas na Irskem nima življenje višje cene od kmeta pri šahu. Tu pri vas so pa življenja kakor dragocenost v trgovinah z umetninami.«

»Ali ste to vse tudi na meni študirali?«

»Ne, na vseh. Vi ste vredni, da se Vas gleda. Svet bi preromal, da bi Vas videl. Vi bi lahko sedeli doma in ko je na Vašem obrazu pisana usoda, bi lahko upravičeno in resnično dejali: to je življenje.«

Smejala se je, a v tem smehu je bil tudi jok.

»Bilo bi dobro, če bi malo več na to mislil, da sem vas včeraj zvečer prvič videl. Komaj pred dvanajstimi urami. Vrh tega bi se moral še bolj baviti z zadevo, ki je vodila do tega sestanka.«

»Edini smoter tega sestanka je bila Vaša želja, da stopim v zvezo z mr. Draperjem iz Amerike.«

»Da, držimo se torej mr. Draperja iz Amerike! Znanstvo z njim boste obnovili. Če se Vam posreči, zbuditi njegovo zanimanje za Irsko, se bom pa jaz sestal z njim. V vašem domu. Na tihem. Kako dolgo bo trajalo po Vašem mnenju, da pride to tako daleč?«

»Teden dni.«

»Ne morem verjeti.«

»Lahko verujete.«

»Dobro, pa če traja tudi samo sedem dni, bodo pri vladi vendar hoteli vedeti, kaj me še drži v Londonu.«

»Ali bodo to tudi zvedeli?«

Smejalo se je.

(Dolge priložnosti.)

Mali oglasi, Maliki je v poročevalce in socialne naznane občinstva; vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglašitve trgovskega ali restavracijskega značaja; vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Baržun

v veliki izbiri že od Din 22.— naprej se dobi pri I. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17. U

Blagajno!

National registr. s seštevalcem dobro ohranjeno kupim. Ponudbe pod »National« na upravo lista. — 2205

Električne inštalacije

popravila, svetilke, likalnice, motorje, aparate, elektro blago po konkurenčni ceni pri Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ulica 16. XX.

Velurje za damske plašče,

pliš, barbente, flanele kupite najceneje v manufakturni trgovini Srečko Pihlar, Maribor, Gosposka ulica 5. 1991

Veliko prazno sobo

v bližini parka, solčna stran dam v najem eventuelno z uporabo kuhinje. Naslov v upravi lista. U

Volčji pes

se je zatekel. Dobi se ga v Krčevini, Praprotnikova ul. 199. 2215

Učenca sprejme

J. Štiber, trgovina z mešanim blagom, Cvetlična 29. 2217

Veliko zračno sobo

oddam enemu ali dveh gospodom. Naslov pove uprava lista. 2208

Na novo preurejena kavarna Park

čez zimo oprta. 2210

Malo sobo

s posebnim vhodom oddam. Vprašati v Cvetlični ulici št. 23, pritličje. 2209

Prvovrstna maserka

se priporoča. Gosposka ulica 9. 2181

Vedno sveže kislo zelje in repa

najboljše kakovosti se dobi v vsaki množini najceneje v trgovini F. Fijavž, Frankopanova ulica 10. 2188

Potrti po neizmerni žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je danes ob pol 5. zjutraj po kratki bolezni, previdena s tolažili sv. vere v 30. letu svoje dobe preminula naša nadvse ljubljena hči, sestra in svakinja, gospodična

Cirila Cotič

Pogreb predrage pokojne se bo vršil v nedeljo, dne 25. tm. ob 15. iz mrtvašnice mestnega pokopališča na Pobrežju.

Sv. maša zadušnica bo darovana v ponedeljek, dne 26. tm. ob pol 9. v frančiškanski cerkvi. 2219

V MARIBORU, dne 23. novembra 1928.

Makso in Katarina Cotič, stariši
Milena Lavrenčič, roj. Cotič sestra, Anton Lavrenčič svak

Pregrinjalo

za čez dve postelji iz belega »Tusorja« ročno vezeno, z angleškim vboodom in Richelieu je bilo ukradeno. Sviri se pred nakupom. Prijavitelju primerna nagrada. 2218

NAJNOVEJŠE

iz domačega in tujega slovstva

NAJBOLJŠE

za vse šole in pisarne dobite pri

TISKOVNI ZADRUGI, MARIBOR
ALEKSANDR. 13